

Universitätsbibliothek Paderborn

**Generalis Totius Sacri Ordinis Clericorum Canonicorum
Historia Tripartita**

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

X. Canonicorum Ordinem ab Apostolis fundatum vsq[ue] ad B. Patris Augustini tempora continuatum maximè floruisse, ac toti orbi notissimum extitisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Hec statu: De qua Constitutione, & illius causis videnda sunt quæ Franciscus Turrianus in illum locum scitè de more obseruat, & habentur in tomo i. Conciliorum. Et nunc etiam inter ordinis Regularis aliqui barbam vel radunt, vel ad cutim tondere folientali velò laxant. Neque tamen qui laxant ut inter clericos Theatini, & S. Pauli Deccollati, & inter mendicantes Fratres D. Francisci strictioris obseruantur. Cappucini nuncupati, ac inter Eremitas Camaldulenses, & montis corona, minus perfecti confentur, quam qui tendent, vel radunt, ut inter clericos Iesuitas, & inter mendicantes Predicatorum, & Fratres D. Francisci reformati, & monachos omnes. Verum consuetudines vnius cuiusque instituti ab Ecclesia probati tenendas esse arbitrios, & omnem luxum hic in coma, siue in barba nutrita ab ipsis clericis siue regularibus, siue etiam secularibus ita areendum, ut tam in barba rasura tantum momenti constitutu non putemus, quod ex potissimum regularis disciplina summa pendere arbitremur, sicut nonnulli interdum sentire videntur, scilicet forsan habentes, at non secundum scientiam excutientes culices, & camellos vorantes, decimantes mentam, & anetum, & quæ interiora sunt paropifidis, immunditiarum plena relinquentes.

CAPV T DECIMV M.

Canonorum Ordinē ab Apostolis fundatum usque ad Beati Patris Augustini tempora cōtinuum maximē floruisse, ac toti orbi notissimum extitisse.

Via Ioannes Marquez in suo libro super edito de origine fratrum Eremitarum Augustinianis, inter multa qua de Canonis Regularibus falsò videtur afflere, hoc præcates insigne, & luculentum cap. 8.5. pag. milii 11. col. 2. scribit, Canonorum Ordinē, licet ab Apostolis plantatum, circa B. Augustini tempora vix in mundo agnitus, quod parum tunc temporis suis est dilatatus, que res in causa fuit, ut cendem Augustinum ipsius Ordinis primum institutorem plerique exiliaverint, posteaquam de ipsius Ordinis foundatione in præcedentibus dictum fuit, compellor nunc illius continuationem usque ad B. Augustini tempora mōstrare, illumque per id temporis ante reformatiōnem ab Augustino inchoatam maxime per omnes Ecclesiās floruisse, ac toti mundo notissimum extitisse, quod non unico, verū tripli argumētationis genere tum facilissimum, tum etiam evidētissimum præstabo, nimirum testimonij Doctorū,

qui vel conceptis verbis, vel saltem ex quipollenti bus hoc testantur, necnon ex Sanctis Patribus, qui ante Augustinum ipsi Ordini informando, ac instaurando strenuam operam impenderunt, ac tandem ex ipsis Ecclesiis tum Cathedralibus, tum etiam Metropolitanis, in quibus ante D. Augustinum Ordo canonicus summoperè floruerat. Ex quidem quod attinet ad testimonium primi generis, inter autores, ex quibus ipsa Canonici Ordinis continuatio usque ad B. Augustinum ducatur, primus tellus irrefragabilis est Vrbanus I. in allegata epistola ad omnes Christi fideles, relatis in dict. cap. Scimus, 12. quæsi. 1. ubi facetur vita communem inter omnes clericos sub obligatione votorum usque ad sua tempora per omnem Ecclesiā duruisse, cuius verba superius c. 5. num. 2. sunt allegata. Huius Pontifex circa annum Domini 32. martyrio coronatus fuit.

Secundus est Concilium Nicenum primū sub Syriae Paps, & Constantino Mngno circa annum 320. celebratum, in quo non scimel de clericis sub Canonis, siue sub regula degentibus mentio habetur, ut in canone 17. cuius verba referuntur in e. Quoniam multi 47. dist. vii interdicunt clericis viuentibus sub regula, vel ut Gentiani lechio habet, sub Canone, non solum exercitium vestiarum, sed etiam omnis negotiatio sub pena depositionis, & in e-præcedenti, cuius etiam verba referuntur in cap. Si qui vero. 9. q. 1. vbi interdicunt omnibus clericis, siue presbyteris, siue diaconis, siue alij sub regula confituntur, ne a suis Ecclesijs discendant, & si discesserint, ne in alijs Ecclesijs cipient, item in Canone 15. secundum versionem ex Arabico: si qui eisdam, qui sunt in Clero, aut negotiis acquirendu oplus studeat, vel usq. vel iniqui lucis, degeneriat ab Ordine, & sit alienus a Regula.

Tertius est Eusebius Caesariensis, qui vixit post Magnum Constatinum usq; ad annum circiter 340. in secundo libro Historie Ecclesiastice c. 16. vbi dicit institutum D. Marci in Ecclesia Alexandria plantatum, de quo superius ex Philon diximus, usque ad sua tempora in omnibus Ecclesijs & monasterijs retentum, quod saltem de Ecclesijs Orientalibus intelligi debet: Tanta, inquit, refusa multitudine credentium virorum, ac mulierum primo in gressu exemplo sobrietatis (scilicet D. Marci) & carentia congregata, ut etiam conuersata eorum, quæ ipsum crediderant, & vita totius abstinentia, ac frigori eorum sobriag, continua laborum memoria mandatur à viro disertissimo Philon, quem sermo tenet, temporebus Claudi imperatorū Romanū venisse, & Petrum apostolum vidisse, atque eum adhesisse colloquus, verbum Dei predicanus, quod valde est versante, quia seruam: Nam, quam diximus, posterioribus ab eis temporibus constat esse compositionem, in qua eudentissime omnia Ecclesia instituta complectitur, que & sunt tradita sunt, & in biederum feruntur a nobis, sed & abstinentia vites, serum dant axat, qui nunc in Ecclesijs, vel monasterijs degunt, describit ad liquidum. Ecce tibi insu-

sum nos abstinentiam (illii idem erant quod alio nomine Regulæ) usque ad tempora Eusebij manu, sed etiam in Ecclesijs, sive inter Clericos. Quidam B. Ambrosius in libro 69. de Naturâ Ecclesijs Vercellensis Episcopi & martyris interpretata illius Sancti viri facienda re- censit, quod ad eis reuersus huc clericorad ab Orientis Ecclesijs reformauerat cum officiis, & monachorum militia iungens, ut in eis etiam in ecclesiis, sed quia maius officia, posse haec Ecclesia collere non possunt, instituit, ut quod solum peccabilius fuerat alia officia, quæ singulari causione conservantur, non contempnerentur, & accusantur, ut etiam monachos lectiuit, iusta & propriae eis officia gerantur. Ex quod Eusebius mox Orientis Ecclesijs monachorum reformans, & conuenienter vñ- quidem & Eusebius in Ecclesijs Orientis agmina officia inter clericos passim viguisse, ut quod Batus Ambrosius Vercellensis Ecclesijs monachis ob regularia instituta nuncupata, aliquippe Ecclesia clericos fuisset, statim de- censit. Quoniam dicit Hieronymus in epist. 2. ad Ne- gromani super eum, qui cum expeditè dicat, quod hoc tempore nihil proprium tutu accipit, sed poni possunt, & illos non sine utilitate possunt, ex illorum professione, & servitia monachorum instituta inter clericos si in illi tempore retenta fuisset: quan- pede hoc in illi tempore ob tempora- in illi tempore retenta plaustrum inciperent etiam prius eo illo instituto, quod tandem postmodum inveniuntur, contra quos gra- uis inchoatissimus Hieronymus: unde apud Hieronymum 38. n. 4. Similiter Augustinus, qui Perilius si- gniabat quod inlectum viri monachis, in Africa incepisset, quod quale ge- nus viri, ignorare se hinc responderet lib. 2. cap. 1. in libro de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas, S. Cyprianum S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Libyensis in actis illius Ecclesijs par. 7. in ep. 2. ad Cyprianum, Joannem Molanus, & Anselmum, quod quædam contradicentes fatentur, Cardina- li Molanus de Scriptoribus Ecclesiastice in lugubrissima sermonum ad Eremitas

IPOLLIC
Patribus,
nando, sc
erunt, ac
libus, ut
Augusti
rcibus, Et
mi gene
ci Oriens
leuentur,
in alleg
us in dict
communi
ne vero
Ecclesia.
s. sume al
mimi 132.

primum sub
circus an
de clericis
m manu
referuan
icitur cl
ani ficio
um vla
ena depo
verba re
ter dico
diaconi,
s. Ecclesi
celeftris
in verbi
e, aut ho
regula.
ut vixit pol
am circuit
lxx. c. 16.
sia Alcal
datione diu
Eccl. 1. 1.
de Eccl. 1.
ut respon
m prava
i. & con
n. paro
ie, ai fio
mentato
en, temp
Petrum la
g., vesti
uta junct
p. perpar
e enunci
rodes, fia
affiliata
r, vel m
tibi influe
rum vita abstinentiam (illi idem erant quod alio nomine Regulares) usque ad tempora Eusebii recentum non solum in monasteriis, sed inter monachos, sed etiam in Ecclesiis, sive inter Clericos.

Quartus est B. Ambrosius in serm. 69. de Natura B. Eusebii Vercellensis Episcopi & martyris, ubi inter praetexta illius Sancti viri facinora recensens, quod ab exilio reuersus suos clericos ad vias Orientales Ecclesia reformauerit cum officiis clericis monachorum instituta iungens inquit: Nam ut catet a se, illud quam mutabile est, quod in hac Santa Ecclesia eodem monachos institutum, quos clericos, atque systema penetratissimum sacerdotia alia officia continet, quibus & singulari caritatem conferatur, ut efficiat ipsius Ecclesia clericos suis, statim declarant.

Quintus est S. Hieronymus in epist. 2. ad Nepotianum supra ciruus, qui cum expresse dicat, clericis suorum temporum nihil proprium tuta conscientia possidere potuisse, & illos non sine vellet linea incollisse, ex illorum profissione, & habito factis indicare, regularia instituta inter clericos usque ad sua tempora retenta fuisse: quamquam clerici Romani illius tempore ob tempora bonorum affluentes paulatim inciperent relaxari preme o illo instituto, quod tandem progressu temporis reiecurrerat, contra quos graviter inchoati cepit idem Hieronymus: unde apud illos graniter offendit, ut videri posset apud Baronium tom. 4. sub anno 385. n. 8.

Sextus est ipse metu Augustinus, qui Petiliano sibi objecerat quod institutum vita monastica primus illi in Africam inuenisset, quod quelegimus vita esset, ignorare se finxit, respondet lib. 3. contra literas Petiani, genus vita monastica a se in Africam introducendum, toti Orbis notissimum fuisse Constat verò, B. Augustini Ordinem Canonicum Regularium, hinc clericorum regulares institutum in Africam introduxisse, id enim omnes, nemine contradicente fatentur, Cardinals Bellarmius de Scriptoribus Ecclesiasticis in Augusti in celo sermonum ad Eremitas, S. Carolus Borromaeus S.R.E. Cardinalis, & Episcopus Mediolanicus in aliis illius Ecclesia par. 7. in ep. de translatione S. Simpliciani, Iohannes Molanus lib. 1. de Canonice cap. 7. quin, & Cardinals Baronius tom. 3. Annot. sub anno 328. n. 22. ubi haec inter alia scribit: Qui verò in orbe occidentali monachum conseruerit clericatus predicatur à S. Am-

broso S. Eusebium Episcopum Vercellensis, & infra: Quod ipsum praestantissimum vitæ genus S. Martinus Episcopum Turonensis transiret in Gallias, & S. Augustinus in Africam. Et licet idem Baronius alibi dicat, B. Augustinum duos ordines in Africa instituisse, alterum monachorum viventium in solitudine ab hominum conuertatione remotissimorum: alterum clericorum in urbibus commorantium, quæ res nonnulla causa extitit, ut in spē Eremitarum ab Augustino instituta probanda, & suadenda erigerentur, de qua in prima parte dictum fuit: hoc tamen sufficit, nec Baronium, nec aliquem probatum Doctorē negare, quin B. Augustinus Ordinem clericorum canoniconum in Africam induxit, ac late propagauerit, unde

Septimo loco produci possunt Autores, qui dicunt, influuum clericorum communiter viventium, quem D. Augustinus in Ecclesia Hipponefisi, & exinde per totam Africam plantauit, non illum primitus inuenisse, sed in Italia, & praefectum Mediolanum sub D. Ambroso didicisse. Hi sunt Baronius, Iohannes Molanus, & S. Carolus Cardinalis & Archiepiscopus Mediolanicus in locis proximitate allegatis, & Carolus Episcopus Nouariensis in sua Nouaria lib. 2. vbi de sancto Gaudentio noltr Nouariensis civitatis primo Episcopo, & Patrone ita scribit: Discipulus fuit S. Gaudentius S. Eusebii Vercellensis, Lectorum officiorum ea Ecclesia fundans, & magistrorum super episcopatum perfectorum collat. Canonica vita disciplinata, hoc extrahetur sacris litteris, quibus Ecclesia Nouariensis eius laudes canit, ac celebrat. Hac in antiquo membranis habentur, hac in ore Nouariensem adhuc sonant: Postius in inventuente S. Gaudentius studiis recte non fecit nisi Canonica vita normam. Boni sacerdotes veteres sequentes verbum Domini renunciabant ipsis, quia possidebant, abnegabant se metu, quod quidem precipuum est: non omnes tamen Canonicis quibusdam sive deuocierant instituti, gemitum instituti, que perfectio, & ab apostolis instituto perfecta vita canone continetur. Hoc sanctus Ambrosius applicat officia clericorum cum instituti monachorum constringere, cuius rei autem in occidente facit S. Eusebium Vercellensem Episcopum Gaudentius nobis magistrum Praeclarum sane testimonium, & valde observandum, ex quo factendum est, perfectorem clericorum disciplinam, & monasteria clericalia in Occidentalem Ecclesiam ab eo profecta esse, & ipsum S. Augustinum eius disciplinae sanctissimum, pricipiumque cultorem, vnam Euangelio in his regione tam didicisse, disciplinam interligo clericorum Canoncam in variis sum, non certi alii Ordinis, aut Congregationis. Hac illle.

Octauo loco addicteam possunt autores, qui dicunt, clericos primitus Ecclesia vitam communem usque ad Magnum Constantiūnum retinuisse, quo tempore Ecclesia redditibus aucti etiam affectus inordinatus cupiditatis bonorum temporaliū ad eum augeri cepit, ut multe vel aperie, vel saltē occulte bona temporalia in particulari habere voluerint. Hi sunt Praepositus c. 1. d. 4. 4.

nu. 4. Boetius in quodam suo tractatu de vita Eremita circa mediu[m] quidquid illi in contrarium nonnullis tribuatur, Dominicus Soto lib. 10. de Justitia & Iure q. 4. art. 3. Abbas in cap. Licit de officio Ordinariorum, & cap. Deus qui de vita & honestate Clericorum. & cap. Episcopus de Praebendis, pro quanto dicit, quod ab initio non erant praebenda, & quod ei[us] rici viuebant in communione, sed postea successu temporis exerperunt habere propria, & facti sunt ex Regularibus secularibus, quod etiam fatetur Durandus in Rationali lib. 6. c. de Septem diebus post Pascha.

V. Secundum argumentum principale ad candide continuationem probandum sum potest ex Sanctis Parisibus, qui ipsum Ordinem sub tempore B. Augustini a distinctione Canonica disciplina paulatim relaxari animaduertentes, eidem reparando frenuam operam impenderunt: nam quod ea sit terrenarum ciuitatarum proprietas, ut quod minus possidentur, minus appetantur, & quanto magis augentur, tanto audiuntur desiderentur: est enim cupiditas ignis quidam, ut apposite D. Basilius homil. 7. ex varijs contra diuitias aueros. Auras, inquit, naturam igni emulatur, decens talenta alia decens addere studens, & cum virginis fata fuerint, alia vixi queris: & semper id, quod additur, auget concupiscentiam. Hinc factum est, ut Ecclesia per Magnum Constantium affluentem honorum temporalium aucta, dira cupiditas inter clericos paulatim serpente, ac astuando, sanctissimum illud communis vite Apostolice institutum non solu in discrimen adduxerit, sed quod dolendum est, magna ex parte labefactaverit. Huic periculo tigris occurrentes Sanctissimi Praefules, nullam mouerunt lapidem, ut suos clericos in regulari disciplinaybi illa[us] adhuc fernabatur, continentib[us] verò iam collapsam comprehendebat, pro viribus inflaurarent, ex quibus ut Urbanus Lomitanus in saepe allegato cap. Scimus. 12. q. 1. vtpote aliquanto vetustiore, principiis fuerunt inter Gracos Magnus ille Athanasius Alexandrinus Episcopus enim huic operi tam impensè incubuit, vt de illo scribat Baronius tom. 3. sub anno 318. num. 22. illum monachorum instituta in Clerum Ecclesiarum Ciuitatis translata esse, & supra num. 22. Eusebium Vercellensem Apostolica Legatione apud Ecclesiam Alexandrinam fundatum, ibidem institutum didicisse, quod in Occidente ad suos clericos reuexit, & in sua Ecclesia plantauit, quod non ita intelligendum est, ut vite regularis instituta primus Athanasius Alexandrinus clericis addiderit, quam D. Marcus regularem instituerat, ut supra ostendimus: sed quod regularem disciplinam in ea labentem ad primatum institutum reparauit.

Secundus, qui in eadem Ecclesia Orientali tapis, & praelato facinori totus incubuit, numeratur Magnus Basilius. Extant inter eius opera libelli animaduersionum ad Canonicos, ac etiam

contra Canonicas delinquentes, extat inter Monasticas Constitutiones cap. 19. in Ordine sub hoc titulo. Ad Canonicos in Monasterio regulariter degentes. Et quanquam non desint, qui illum inter monachos numerare velint, tamen si illius vita rationem, ac institutum diligentius quis animaduertieret, inueniet omni dubio procul catenus illum monachum a nonnullis vetustioribus dici, quod clericus cum esset, regularis vita normam studebat exactissime seruare, quod etiam Ioannes de Nigraualle in suo epilogu Chronicarum 13. c. 18. non temerè adnotauit.

P. Otto ex Iatribus Latinis, qui sub Augustini tempora ipsi ordinis canonico reparando viriliter influerunt, primum locum D. Sylvester Pap. I. filius nominis meritò tribuendum iudicabunt, qui ea ponderauerint, quæ in illius vita, & in officio per Ecclesiam Romanam vivit legitur, illum scilicet prouidisse, & clericis copiosamente coniungentes, & sacris virginibus, quæ ad victimæ necessaria esse suppedinentur, & quod de Clericis Regularibus in Basilica Lateranensi per Constantium fundata statim locatis Romani Pontifices testantur, de quibus capite statim sequente verba faciemus.

Secundus recensetur B. Eusebius Episcopus Vercellensis, de hoc sanctissimo Praefule S. Ambrosius præter ea, que in serm. 69. de Natali eiusdem S. Eusebii superius relata scribit, in epistola 82. quæ est ad Vercellensem Ecclesiam, postmodum, in eodem argumento versans hac subdit. Quod si in alijs Ecclesijs tanta suspecte ordinandi sacerdoti confidariato, quanto cura expedit in Vercellis Ecclesia, ubi duo parvi extigi videntur ab Episcopo, naſteri continentia, & disciplina Ecclesiæ. Hec enim prius Occidentis parvus diversa inter se Eusebii fauila memoria consumetur, ut & in Civitate positæ insituate monachorum teneret, & Ecclesiæ regeret uany sobrietate, multum enim adiumentum accedit ad facultatis gratiam, si ad studium abstinentiam, & normam integritatis inuenientem adstringat, & vertentes uera Vrbem abducit usq[ue] Vrbis, & conuersatione. Quod etiam ita accipiendo est, ut non primus illi regularis vita instituta in clericos Ecclesie Occidentalis introducerit, cum ab initio per professionem votorum clerici omnes regulariter viuerent, quod admodum supra ostendimus: sed quod primus ille disciplinam collapsam inter suos clericos reliquit, vel quod preter vitam communem, ac celebrem rigiditatem quasdam ex monachis acceptam clericis adiunxit.

Tertius fuit D. Hilarius Pictianensis, quem similiter ab exilio revocatum Gallicanam Ecclesiam Orientalis inflat, apud quam exaluatorat, statim reformatum, & clericos suos regulariter viuere instauit, autor est frater Hieronymus' Romano lib. 6. de Repub. Christiana cap. 4. & 16. ex illo Emanuel Rodericus tom. 1. quæ questionum Regulatum quest. 3. art. 1.

Quæ-

Quæsi recensetur a Baroniis loco allegato ex anno 510. anno 328. num. 22. Sanctus Martinus Turoensis, & Sancti Hilarii Pictianensis episcopulus, nam de instituto regulari ex Eusebium Vercellensem ex Oriente in Occidentem cuicunque verba faciens sequitur quoniam praefatissimum rite genus Sanctorum Turoensis Episcopi transfigit in Gallo, & aucta inservit in Africa: qui admirabiliter perficiuntur omnes h[ab]ent vi dicitur illi) omnium prefatissimum genus Clericorum, & Monachorum a non p[ro]pter contingentes, tandem lucidissimo dicitur Martini tempore speculatorum, in pace obituus existenter.

Quæsi fabructus Beatus Gaudenzius Noviomaginus, Beati quidem Eusebii Vercellensis originis, & scilicet S. Hilarii Comes, S. vero Martini Noviomaginus. Ecclesia autem Novaempsiana Episcopus, & Sacri Ordinis apud eum sacerdos, de quo qui Nouariensis Ecclesia dicitur tuus Carolus eiusdem Ciuitatis Episcopus, a proprieate sacerdotum illi & in inventu episcopis illius canonice vita normam secundum Magistrum Eusebium imitatione suis discipulis officiis regularia etiam immiterunt. Hinc Ioannes Philippus Nouariensis Chronicus lib. 3. cap. 23. Episcopatus, inquit, Novarii sui Canas, sive Regulationis, ut episcopis illius auctoribus existantibus, & infra episcopis illius, & Ecclesia B. Gaudenzi, dictu[m] manegatur, quodlibet officiis per Parochium undique sicut, & patet sicut illi innumerabiles.

S. Exsuperius B. Proiectum Bergomensis Ecclesia Antibonum & Martyr, qui obiit circa anno Christi 307. Episcopio illius tumulo proposito, quod illius vita Italicu[m] idiomate compunctu[m] inservit. Martinus Murinus cuius Episcopatus Canticos, & non vulgaris crudita[u] literaturæ Thologæ. De hoc B. Martinialium Ecclesia Bergomensis cuius titulus dicitur, & fons Bergensis rives ex diversi auctoribus, neque lib. 3. Episcopii diligentius considerantur, prima parte cap. 7. ita legimus. Exsuperius deponit, ut Ecclesia non per annos septem, sed per seculos, & quibus vitam Italico idiomate inservit, & Ecclesia B. Gaudenzi, dictu[m] manegatur, quodlibet officiis et ergo quadragesima clarissimum regulam, morte, Apollonius vita, & h[ab]et h[ab]et Episcopum. & ex libro Chronicon Noviomagnum Maria Madalena sui Canas. & exhibetur superius lib. 3. cap. 1. & 2. de antiquitatibus, & g[ra]tia locis Novi Bergomensis. Quæ si vera sit, inde evidenter m[od]e conuincas, non enim D. Eusebium Vercellensem Episcopum regulariter incoluisse, sed longe ante illum idem incoluisse, sicut etiam Bergomensis clericos viguisse, ducenti ad nostra feri tempora inferius suo loco

Quartus recensetur à Baronio loco allegato ex tom. 3; sub anno 328. num. 22. **Sanctus Martinus Episcopus Turenensis**, & Sancti Hilarii Pianensis discipulus, nam de instituto regulari per Beatum Eusebium Vercellensem ex Oriente in Ecclesiam Occidentalem ecclœ verba faciens inquit: *Quod ipsum preflavissimum vite genus Sancti Martini Turenensis Episcopus transiexit in Galatiam & Saulum Augustinum in Aquitania: qui admirabiliter quadam conuenientia duo hec (v. dictum est) omnibus perfidissimam vitam genera Clericorum, & Monachorum in unum pariter contingentes, tanquam lucisfons astrorum. Martyris tempore persecutio[n]is, in pace Christi ecclœ sanguinem excorauerunt.*

authenticis documentis ostendemus.
Quibus omnibus mea sententia absq; vlo du-
bio Beatus ipse Ambrosius Mediolanensis Epis-
copus, aut eius Archidiaconus Simplicianus ad-
dendus sum quod Mediolanensem Ecclesiam ab
initio Regularem fusile infra ostensuri sumus, tu
quod scribat S. Carolus in Actis Ecclesiae Medio-
lanensis parte 7 in epistola de translatione S. Sim-
pliciani, institutionem vita communis Hippone-
num clericorum a Simpliciano presbytero pro-
fectam, ab eo q; Augustinum apprime edocuit: ad
quem etiam libros de Trinitate postmodum Au-
gustinus scriptis, veluti aurum probas ex affricu.
Omitto D. Prosperum Aquitanum, qui clericis
Aquitanicis ad communam vitam Apostolicam
reformandis maximè laborauit tum exemplo, tu
etiam scripto, vt in 2. libro illius de Vita contem-
plativa legimus, etiam D. Patrium Hybernia
Apostolum, quidem institutum in Ecclesia Hy-
berniensem plantauit, quod D. Augustino cor-
tanei, aut etiam paulo recentiores fuerint, & Re-
gularum disciplinam ab ipso Augustino existi-
mentur accepisse.

CAPVT VNDECIMVM.
De Ecclesijs Cathedralibus, Me-
tropolitanijs, & alijs Canonicij
Ordinis Collegiatis ante D.
Patrem Augustinum.

Erium Argumentum ad eandem veritatem demonstranda sumitur ex plurisque Collegiis, Cathedralibus, et etiā Metropolitanis clericorum Canonorum Ecclesiis, in quibus Ordo Canonicus etiam ante Augustini tempora summa cum laude florbat, nam in primis quod ad Orientales attinet, omnes Orientalium Ecclesiarum videntur annuū 340. eiusmodi institutum retinuisse, indicio sunt, quae Eusebius Cesariensis lib. 2. cap. 16. in verbis superiori recitat, etiam cap. 17. scribit, etiā ad filipularem verba D. Ambrosij Mediolanensis serm. 69. cum de reformatione clericorum Ecclesiarum Vercellensis per B. Eusebium eiusdem Ecclesie. Antistitem facta scribens inquit, illius suos clericos instar Orientalis Ecclesie instituisse. Verum ut ad particulares Ecclesias descendamus. Primò certum est, Ecclesiam Alexandrinam regulariter disciplinari per D. Mareum in ea plantaram diutius retinuisse, ilmo vero successu temporis labentem per Magnum Athanasiū impensē preparatam, ut in precedentibus ex Cardinali Baroniū adnotauimus, floruit autem D. Athanasius circa annum Domini 350. & circa annum 370. ex hac vita fragili militavit ad aeternā, si eidē Baroniū fides adhibetur.

I.

Z 2 Altera